

րումներ» կը նկատէ թէ հայերէն թէ իտալերէն կամ Ֆրանսերէն այս դաւանադրերը:

Իսկական բնագիրը հայերէնն է, զոր կաթողիկոսն անձամբ ստորագրած է վկաներու հետ, ինչպէս կը տեսնուի Հաւատոյ Տարածման Դիւանին վաւերաթուղթին մէջ, զոր հրատարկեցինք: Իտալերէնն ու Ֆրանսերէնը՝ կը կրկնենք, բացատրական թարգմանութիւններ են:

Հայերէն դաւանագրին հարադատութեան կը վկայեն ականատես եւ ականջալուր Սողոմոն Լեւոնեան, Թարգոս երէց Համազասկեան: Այս դաւանանքին պատմականութեան եւ հարադատութեան կը վկայէ ժամանակակից Ստեփանոս Վ. Լեւոնցի, որ կը գրէ իր ժամանակագրութեան մէջ. «Յակոբ Կաթողիկոսն էջմիածնի, այր առաքինի, մեծահոգի, գրեաց առ Աղեքսանդր է. եւ առ Իննչենցիոս ԺԱ. վասն միաբանելոյ զեկեղեցիս հայոց ընդ Հռոմայ, եւ առ այս բաղմիցս յրեաց ի Հռոմ զԱռաքել Վարդապետ Բորիկ կոչեցեալն Եպիսկոպոսն Երնջակայ: Ինքն եւս կամէր զնալ ի Հռոմ, բայց վասն խռովութեան իրիք ի մէջ նորին եւ Եղիազարու Վարդապետի, որ յետոյ յաջորդեաց նմա, սչ կարաց: Բայց սակայն գոյով ի Կոստանդինուպոլիս, արար զդաւանութիւն ուղղափառ հաւատոյ առաջի Տ. Գասպարի Գասպարինին, Եպիսկոպոսին Չիզկենոյ եւ այլ